

נְטוּרִין זְמִינִין לְקַבְּלֶיהָ לְנִטְרָא לִיהּ, וּשְׂכִינְתָא שְׂרִיא
עֲלֶיהָ כִּמְהַ מְלֹאכֵי שְׁמִירָה מְזוּמְנִים וּמִתִּיבִים כִּנְגִדוּ לְשׁוּמְרוּ וְהַשְׂכִּינָה שׁוּרָה עֲלֵיו,
וְכֹלָא מְכַרְזֵי קַמִּיהּ וְאִמְרֵי וְכֹלָם מְכַרְזִים לְפָנָיו וְאוֹמְרִים, הָבוּ
יְקָרָא לְדִיּוֹקְנָא דְמַלְפָּא, הָבוּ יְקָרָא לְבִרְיָה דְמַלְפָּא תְנוּ
כְבוֹד לְדַמּוּת דִּיּוֹקָן הַמֶּלֶךְ וְתֵנוּ כְבוֹד לְבֵן הַמֶּלֶךְ, אֲתִנְטִיר הוּא בְּעֲלָמָא דִּין
וּבְעֲלָמָא דְאֲתִי, וּפְאָה חוּלְקִיָּהּ וְשׁוּמֹר הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא
וְאִשְׁרֵי חֲלָקוּ.

גורו לכם שתפחדו מהחרב של עוון לשון הרע

תָּא חֲזִי, בְּלִישְׁנָא בִישָׂא דְאָמַר נַחֲשׁ לְאַתְתָּא בַּא וְרֵאָה
שְׁבַלְשׁוֹן הִרְעַ שְׁאִמַר הַנַּחֲשׁ לְאִשָּׁה [ד], גָּרִים לְאַתְתָּא, וְלְאָדָם,
לְמַנְזֹר עֲלִייהוּ מִיתָה, וְעַל כָּל עֲלָמָא גְרַם לְאִשָּׁה וְלְאָדָם שִׁיגוּר
עֲלֵיהֶם מִיתָה וְכַךְ גַּם לְכָל הָעוֹלָם בְּלִישְׁנָא בִישָׂא פְתִיב, (תְּהִלִּים נז)
וְלִשְׁוֹנָם חָרֵב חֲדָה וְהִנֵּה בְלִשְׁוֹן הִרְעַ כְּתוּב וְלִשְׁוֹנָם חָרֵב חֲדָה דְהֵינּוּ שְׁהוּא הוֹרֵג
וּמְזִיק כְּחָרֵב חֲדָה. בְּגִין כֵּךְ וּמְשׁוּם כֵּךְ כְּתוּב, גְּוִרֵי לְכֶם מִפְּנֵי חָרֵב,

אור הרשב"י

אילן התחיל לומר לשון הרע על בוראו אמר
להן מן האילן הוזה אכל הבורא וברא את
עולמו וצוה אתכם שלא תאכלו ממנו ותבראו
עולם אחר ומה עשה לו הקדוש ברוך הוא
קצין את רגליו וכרת את לשונו שלא יהא
מסיה.

[T] כדאיתא בדברים רבה פרשה ה' ט' אמרו
לו (לנחש) ולמה אתה מהלך בארץ ולשונך
שותת בארץ אמר להן שהוא גרם לי
שאמרתיו לשון הרע על בוראי ומה היה
הלשון הרע א"ר יהושע דסיכנין בשם רבי לוי
הנחש הראשון היה מסיה כבני אדם כיון
שלא היו אדם וחיה מבקשין לאכול מאותו

מִפְּנֵי לִישָׁנָא בִישָׂא דהיינו שתפחדו מפני הלשון הרע שנקרא חרב והטעם הוא שכתוב. **כִּי חֲמָה עֲזוֹנוֹת חָרֵב. מֵאִי כִי חֲמָה עֲזוֹנוֹת חָרֵב.**

דָּא חָרֵב לִיהוּזָה ומבאר מהי כוונת הפסוק, שחרב היא המלכות הנקראת חרב של ה' (אור החמה בשם מהרח"ו), **דְּתַנֵּן** שלמדנו, **חָרֵב אֵית לִיהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,** דְּבִיהּ דְּאִין לְחַיֵּיבִיא חרב יש לקב"ה שבה הוא דן את הרשעים. **הָדָא הוּא דְּכְתִיב** וזהו מש"כ, (ישעיה לד) **חָרֵב לִיהוּזָה מִלְּאָה דָם** וכן נאמר עליה. (דברים לב) **וְחָרְבֵי תֹאכַל בְּשָׂרָה. וּבְגִין כֶּד גּוֹרוּ לָכֶם מִפְּנֵי חָרֵב כִּי חֲמָה עֲזוֹנוֹת חָרֵב** ומשום כך הזהיר הפסוק ואמר גורו לכם וכו' דהיינו שתפחדו מהחרב של עוון לשון הרע כי מזומנת כנגדה החרב של המלכות להעניש על עוון זה **לְמַעַן תִּדְעוּן שְׂדוּן שְׂדִין בְּתִיב** ומש"כ למען תדעו שדון הנה שדין כתוב שפרשו שיש דין. **בְּגִין דְּתִדְעוּן דְּהָכִי אֲתִדְּוֹן, מֵאִן דְּאֵית לִיהּ חָרֵב בְּלִישְׁנֵיהּ, אֲזִדְּמֵן לִיהּ חָרֵב** (ס"א אַתְדִין בְּהוּא חָרֵב) **דְּשָׂצִי כְּלָא** והוא משום שתדעו שכך הוא נידון שמי שיש לו חרב בלשונו שהוא לשון הרע אז מזדמנת כנגדו חרב אחרת של דין המכלה את הכל (אור החמה בשם מהרח"ו), **הָדָא הוּא דְּכְתִיב** וזהו מש"כ **זֹאת תִּהְיֶה תּוֹרַת הַמְּצוֹרֵעַ** שפירושו שהמלכות הנקראת זאת היא תעניש אותו שיהיה מצורע, שהוא עונש על עוון לשון הרע.

מלאך מכריז בכל יום את בני האדם שיעשו רצון קונם

רְבִי אֶלְעָזָר פֶּתַח, (קהלת ט) **וְכַעֲפָרִים הָאֲחֻזוֹת בַּפֶּחַ כֶּהֱם**
יוֹקָשִׁים בְּנֵי הָאָדָם כמו שהציפורים נתפסים במלכודת חלשה כפח כך
 נכשלים בני האדם במכשול קטן וחלש (רש"י). **הֵאֵי קָרָא הָא אֲתָמֹר** ופסוק
 זה כבר פירשנוהו באופן אחר. **אֲבָל הָא חָזִי** אולם בא וראה פירוש שונה, **בְּנֵי**
נִשָּׂא לָא יִדְעִין, וְלָא שְׁמַעִין שבני האדם לא יודעים, מפני שלא קיבלו
 מאבותם (רמ"ק) ולא שומעים ממוכיחם, **וְלָא מְסַתְּפְלִי בְרַעוּתָא**
דְּמֵאֲרִיחוּן והם אינם מסתכלים בעצמם לדעת את רצון קונם בכדי לעבוד את
 העבודה הרצויה לפניו, **וְכָרוּזָא כָּל יוֹמָא קָאֲרִי קַמִּיחֹו** ומלאך מכריז
 ומזהיר כל יום את בני האדם שיעשו את רצון קונם, **וְלִית מָאן דְּצִיִּית לִיה**
 ואין מי שיקשיב וישמע לו, **וְלִית מָאן דְּיִתְעַר רוּחִיהָ לְפוֹלְחָנָא**
דְּמֵאֲרִיחֹו ואין מי שיעורר את רוחו לעבוד את אדונו.

בשעה שנחשך הלילה נמצאים מזויקים בעולם

בְּשַׁעֲתָא דְרַמְשׁ לִילְיָא, וְתִרְעִין סְתִימִין ובשעה שנחשך הלילה
 והשערים של היכלות הקדושה ניסגרים בכדי שלא יכנסו החיצונים
 המתפשטים בעולם בתחילת הלילה (רמ"ק), **אֲתֵתֵר נּוֹקְבָא דְתֵהוּמָא**
רְבָא ואז מתעורר הנקב של התהום הגדול שהוא נמצא מתחת ההיכלות של הקדושה
 בצד צפון ושם הוא השורש של החיצונים (רמ"ק), **וְכַמָּה חֲבִילֵי טְרִיקִין**
מְשַׁתְּכְּחֵי בְּעֵלְמָא וכמה חבילות וחבורות של מזויקים נמצאים בעולם באותה

שעה. כִּדְיִן אָפִיל קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא שִׁינְתָּא עַל כָּל בְּנֵי
 עֲלָמָא ואז מפיל הקב"ה שיגה על כל העולם, וְאִפִּילוּ עַל כָּל דֵּי בְּהוֹן
 אֲתֵּעְרוּתָא דְחַיִּי ואפילו על הצדיקים שיש בהם התעוררות של החיים העליונים,
 וְאִינוּן שְׂאֲטֹן בְּעֲלָמָא, וּמוֹדְעִין לְהוּ לְבַנֵּי נְשָׂא, מְלִין ואלו
 החיצונים משוטטים בעולם ומודיעים לבני האדם דברים בחלומם, מְנַהוֹן כְּדִיבֹן,
 וּמְנַהוֹן קְשׁוּט חלק מהם שקר וחלק מהם אמת כי אי אפשר לחלום בלא דברים
 בטלים (רמ"ק), וּבְנֵי נְשָׂא אֲתִקְטְרוּ בְּשִׁינְתָּא ובני האדם נקשרים אז
 בשיגה שהיא אחת מששים במיתה ולכן יש בחיצונים כח לשחק ולהתל בבני אדם (רמ"ק).

חצות הלילה שעת רצון והקב"ה נכנס לג"ע להשתעשע עם הצדיקים

כִּד אֲתֵּעַר רוּחָא דְצַפּוֹן, וְאֲתִפְלִיג לִילִיא וכאשר מתעורר רוח
 הצפון ונחלק הלילה, שְׁלֵהוּבָא נְפָקָא וּבְטַש תְּחוֹת גְּדַפּוּי
 דְתִרְנַגּוּלָא, וְקָרִי יוצאת שלהבת אש ומכה מתחת לכנפי התרנגולים והם קוראים
 להעיר את בני האדם משינתם, וסוד השלהבת הוא הכח היוצא מהמלאך גבריאל ומשם
 האש מגיעה אל הכח הממונה על התרנגול התחתון ומשם הוא נמשך לתרנגול שבעוה"ז
 ואז הוא מתחיל לקרוא (רמ"ק), וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא עָאל בְּגִנְתָּא
 דְעֵדֵן לְאַשְׁתַּעֲשָׂא עִם צְדִיקָיא ואז הקב"ה נכנס לגן עדן להשתעשע
 עם נשמות הצדיקים שהוא סוד זיווג יעקב ולאה הנעשה ע"י המ"ן שמעלים הצדיקים
 (מק"מ). וּכְדִין פָּרוּזָא נְפִיק וְקָרִי ואז בחצות הלילה יוצא הכרוז ע"י המלאך
 גבריאל וקורא לבני האדם, וְכֹל בְּנֵי עֲלָמָא מְתַעְרִי בְּעַרְסִייהוּ ובני